

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS AGITANDA DISPVTATIONIBVS
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XIX. DECEMB. MAGISTRO ROBERTO LE
SECQ DOCTORE MEDICO, MODERATORE PRVDENTISSIMO.

An Phenigmus Arthritidi?

IOΣ ἀβίωτος, seu ad mortem via, ὅτι τὸ πρῶτον ἀνθρώπων, ὃ Ζεὺς μὴ καὶ πολλὰ δίδω· Vix enim natis accidunt oris vlcera, vomitiones, tussēs, vigiliæ, pauores, vmbilici inflam-
mationes, aurium humiditates: Dentientibus gingiuarum pruritus, febres, conuulsiones, alui profluvia: vbi ætate paululum processerunt, tonsillæ, asthmata, calculi,
verruca peniles, & alia tubercula: Grandioribus, & ad pubertatem accedentibus præcedentium nonnulla, & febres magis diuturnæ, & sanguinis fluxiones è naribus:
Item iuuenibus sanguinis spuitiones, tabes, febres acutæ, morbi comitiales, pleuritides, peripneumonix, lethargi, phrenitides, ardentes febres, difficultates intestinorum,
leuitates corundem, & hæmorrhoides: Senibus præterea spirandi difficultates, destillationes tussim adferentes, stillicidia vrinæ, articulorum dolores; assiduis denique mor-
borum insultibus tota eorum vita impetitur; quorum alij genuini, & congeniti simul cum ipsis oriuntur, & occidunt: alij ex nimia plethorâ, & cacochymia, alijque eius-
modi causis nati eorum actiones manifestè lædunt: alij furtim, & latenter in ipsos irrepunt, seque insinuant eorum naturæ adeò contrarij, & infesti, vt malignâ vi lentè, &
paulatim ipsos atterant, sæpiusque solo contactu, & vapore, quem sine sensu hauriunt, enecent, & prosternant; vnde πρῶτον ζῶν ἀβιωτῶν, ἀνθρώπος: nam quodlibet animal
vnum habet, & propriè malum, homo autem omnia.

ONGENITORVM autem morborum variæ sunt differentiæ pro vario vtriusque nostræ generationis principij temperamento, & affectione; quales sunt ἀρθρίτις, νεφρίτις
φθίσις, ὕεφάρτισις, alijque quamplurimi. Etenim semen (sine quo nusquam mola in vtero generatur, & cuius excessu, aut defectu monstra in mundum prodeunt) ab omni-
bus corporis partibus deciduum, à sanis sanum, à morbosus morbosum procedit; vnde non mirum, si filij majorum, & parentum vitia secum sæpè ferant: nam vt qui vi-
ret in folijs venit ab radicibus humor, sic patrum in natos abeunt cum semine morbi. Neque tamen viuientia omnia eodem modo generantur; alia enim sunt αὐτὸ φύει, alia
de rebus putridis excitantur, alia ex semine, tum terræ mandato, tum in vterum ex maris, & fœminæ congressu recepto; ex quo (si vitiatum fuerit) quæ effinguntur partes
fiunt imbecilles, adeoque aptiores ad suscipiendâ excrementa aliunde impulsâ; fit autem multorum excrementorum in corpore congeries, vel ob aliquod à naturâ in ipso
ortu contractum vitium, vel ab externâ aliquâ causâ, vel victus prauâ ratione.

X his verò causis arthritis (vt cæteri omnes morbi) orta miserum mortale genus diris cruciatibus vrget, à cuius sæuitiâ soli pueri ἀπὸ τῆ ἀφροδισιασμοῦ immunes sunt, γυνή γὰρ
καὶ εὐνοῦχα ποδαγρίων. Ea vel generalis, vel specialis: hinc variæ eiusdem differentiæ proprijs nominibus designatæ, in manibus χεῖρες, in pedibus ποδαγρίαι, in genibus γόνατα,
in coxendice ἰχίαι appellatur; quò etiam ingentes tam humeri, quàm omoplatæ dolores referri possunt; at qui plures simul vel omnes articulos dolor occupat, generis no-
mine ὀφθαλμίας nuncupatur, quæ ideò est fluxus humorum in articulos naturâ, aut ex accidenti debiles cum dolore, & tumore: seu, decubitus cuiuslibet humoris maximè ve-
rò tenuis, & serosi, acris, & maligni non modò è capite secundum membranas, & nervos in communia vincula, quæ ossa extrinsecus ambiunt, sed etiam ex intimis partibus,
& visceribus per venas, & arterias guttatim (vnde gutta non ineptè dicitur) in subiectos articulos defluentis, seque in eorum spatia, partēsque adiacentes ita insinuantis, vt
tensis membranarum dolorem acerbissimū, & concepto interdum calore inflammationem pariat cum partis ipsius tumore, pulsatione, ardore, rubore, & venarū vicinarum pleni-
tudine, præsertim in chiragrâ, & podagrâ, si quidē in ischiadē rarò tumor & rubor apparēt: At tamen sæpius occultus victâ coxendice morbus perfurit, & gressus diro langore
moratur: vehementis autem doloris, quo arthritici cruciantur, causa est solutio vnitatis, quæ fit compressis, & distentis à materiâ (sine quâ nulla arthritis vera) ligamentis.

RTHRITIDIS itaque malignæ materiæ, tum separatis, tum mixtis humoribus comitatâ illapsu, & collectione, articulorum substantiam obsidentis, & destruētis curatio
(nam congenita, siue hæreditaria insanabilis: aduentitia in tophum diuturnitate temporis conuersa immedicabilis) in peccantis humoris alteratione, vacuationeque, & infir-
morum articulorum corroboracione consistit, necnon rectâ, & idoneâ viuendi ratione; quippe salubriter viuitur, cum cibi ad satietatem non sumuntur; vnde corpus non
agrâ se mole trahens ad laborem impigrum, & velox redditur. Verum dignoscendi prius humores, qui vel singuli, vel varij, & promiscui ad articulos affluunt: sic autem se
ex suis signis prodent: Sanguinis signa sunt, cum rubescit locus, adest tensio, grauitas, pulsus plenus, ver, ætas vegeta: Signa bilis sunt, calor intensus, nulla grauitas, flauus co-
lor, dolor superficialis, mordicans, vrina flammea, pulsus velox, temperies biliosa, æstas: Signa pituitæ, color albus, dolor grauans, tumor magnus cum mollitie, vrina alba, se-
nium, temperamentum frigidum humidum, hyems, frigus internum, otium: Signa melancholiæ (quæ rarò arthritidem gignit) sunt, color ater, sensus intimi doloris, tumor
paruus cum duritie, ætas inclinans, temperamentum frigidum siccum, autumnus. Denique si varij humores, & mixti ad articulos simul appellant, dignoscentur etiam ex
mixtis dominantium humorum signis: At dolor ex affluxu huiusmodi humorum ortus vix vllis cedit remedijs: arthritis tamen facilis curatu, cuius species, & natura cognita
fuerit, nam podagrici morbi, qui vere & autumnus magnâ ex parte mouentur, ἀπὸ φλεγμῆναιτες ἐν πύλας ἐκκρίσκει ἡ μέρσις διποικίλονται.

TAQVE in arthritide curandâ diuersus rerum non naturalium vsus, idēque pareior, & liberalior pro peccantis humoris ratione, necnon ætatis, sexus, temperamenti, tem-
pestatis, regionis concedendus, venere tamen, & vino penitus abstinendum, stomachi præ omnibus bona valetudo custodienda: mira vis phlebotomiæ ad ἀποφύγιον, καὶ
θεραπείαν, quâ crebrò celebratâ κατ' ἔξιν initio fluxionis, & statim varijs pro varietate humorum medicamentis ἀνω καὶ κάτω purgantibus exhibitis, topica calastica, roborantia,
resiccantia, tandēque sub finem dissoluentia, item anodyna cataplasmata mixtis interdum narcoticis conferent: Inutile autem balneum, nec vlli arthritidis speciei (si fortè
ischiada exceperis, cui fœtus conueniet) commodum. At si pertinax, & refractarius humor articulis impactus præcedentia medicamenta eludat; nec mollientibus, attenuanti-
bus, attrahentibusque resolui, discutiue possit, phœnigmo tandem topicò omnium efficacissimo peruicax licet, & contumax eximetur ac defluet: præstantissimus autem, &
efficacissimus phœnigmus constabit ex cantharidibus, caricis, fermento, sapone, sulphurē, veratro nigro, folijs flammulæ, cum vuis passis.

Ergo Phenigmus Arthritidi.

Afferebat Lutetiæ CLAVDIVS GERVAIS Parisinus, A. R. S. M. DC. XIII.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Hieronymus Goulu, Prof. Reg.

M. Gabriel Biart.

M. Ioannes Beauchesne.

M. Symphorianus Hautin.

M. Ioannes Desgoris.

M. Ioannes Hautin.

M. Henricus Blacnod.

M. Renatus Chartier.

M. Henricus Blacnod.

